

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 327/2015
08.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Браниславе Апостоловић и Гордане Ајншпилер-Поповић, чланова већа, у спору по тужби тужиоца ДПП Л.М., у стечају из Б., кога заступа пуномоћник В.Д., адвокат из Б., против туженог ПИК К. ДОО из К., ради утврђења, вредност спора 15.277.933,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр.6941/2013 од 22.05.2015. године, у седници већа одржаној дана 08.06.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца ДПП Л.М., у стечају из Б., изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр.6941/2013 од 22.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Панчеву П бр.52/2013 од 05.07.2013. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд утврди да није основано право туженог да као разлучни поверилац може остварити наплату утврђеног потраживања у стечајном поступку над стечајним дужником ДП Л.М., у стечају из Б. и то износа од 15.277.939,00 динара на име главног дуга и 5.071.252,00 динара на име обрачунате камате из остварене купопродајне цене за катастарске парцеле бр. ... и ... уписане у лист непокретности број ... КО К.. Ставом другим одлучено је да свака странка снови своје парничне трошкове.

Привредни апелациони суд пресудом Пж бр.6941/13 од 22.05.2015. године, одбија жалбу тужиоца као неосновану и потврђује пресуду Привредног суда у Панчеву П бр.52/2013 од 05.07.2013. године.

Против другостепене пресуде, тужилац изјављује благовремену и дозвољену ревизију. Ревизију изјављује због погрешне примене материјалног права.

Тужени у одговору на ревизију, спори ревизијске разлоге и предлаже да се иста одбије као неоснована. Трошкове није опредељено тражио.

Ревизијски суд је испитао ревизијом побијану другостепену пресуду на начин прописан чланом 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) и одлучио као у изреци ревизијске пресуде из следећих разлога:

Ревизија тужиоца није основана.

Нижестепене пресуде нису захваћене битном повредом из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем првостепеног суда Ст 35/2010 од 04.02.2010. године отворен је стечајни поступак над овде тужиоцем. Тужени као разлучни поверилац је дана 13.04.2010. године поднео пријаву потраживања у износу од 15.590.255,00 динара на име главног дуга и 5.174.920,00 динара на име обрачунате камате на основу правноснажних судских одлука међу којима се налази и спорно решење Основног суда у Ковину Дн бр.225/2002 од 11.04.2002. године. Изјашњавајући се о пријављеном потраживању стечајни управник је доставио обавештење од 18.10.2010. године у коме се наводи да се признаје пријављено разлучно потраживање разлучног повериоца – туженог на основу наведених судских одлука па и решења Основног суда у Ковину Дн бр.225/2002. У стечајном поступку одржано је испитно рочиште дана 18.05.2010. године као и допунска испитна рочишта 24.06, и 24.09.2010. године и дана 25.11.2011. године на којима су испитана пријављена потраживања. Након тога је дана 28.12.2011. године усвојена коначна листа признатих потраживања која садржи све податке о пријављеним потраживањима на основу које је донет закључак о листи утврђених и оспорених потраживања Ст 35/2010 од 28.12.2011. године. Наведеним закључком признато је потраживање разлучног повериоца – туженог у износу од 15.590.225,00 динара на име главног дуга и 5.071.250,00 динара на име обрачунате камате до дана покретања стечајног поступка. Оспорено му је разлучно потраживање у износу од 312.360,00 динара на име главног дуга и 103.668,00 динара на име обрачунате камате до дана отварања стечаја. У закључку у табели напомене, као правни основ признавања потраживања туженог између осталог стоји спорно решење Основног суда у Ковину Дн 225/2002.

Након доношења закључка о листи утврђених и оспорених потраживања, стечајни управник је дана 17.10.2012.године накнадно доставио суду листу признатих и оспорених потраживања ради заказивања допунског испитног рочишта. На допунском испитном рочишту које је одржано дана 24.10.2012. године стечајни управник је изјавио да пријава потраживања број 23 разлучног повериоца ПИК К. АД из К. (овде туженог) која је била предмет испитивања на испитном рочишту, на основу које је усвојена коначна листа и донет закључак о листи

утврђених и оспорених потраживања, да се том приликом на испитном рочишту није изјаснио о разлучном праву повериоца на кат.парцелама број ..., ... и ... уписане у ЗКУЛ број ... КО Б.. На новом допунском рочишту стечајни управник је изјавио да се разлучном повериоцу оспорава разлучно право на парцелама број ... и ... уписаним у листу непокретности број ... КО К. из разлога што у наведеном листу непокретности (у Г листу – терети) није уписано постојање терета у корист овог повериоца. Допунским закључком о листи утврђених и оспорених потраживања првостепеног суда Ст 35/2010 од 08.01.2013. године, оспорено је ово потраживање. Стечајни управник је изјавио да је грешком катастра непокретности разлучни поверилац овде тужени изостављен у смислу уписа његовог разлучног права на наведеним парцелама приликом преписа података из земљишних књига у катастар непокретности. У земљишним књигама у вези са непокретности број ..., дана 18.02.2002. године извршен је упис забележбе принудне дражбе, ради намирења потраживања туженог према тужиоцу (између осталог и на спорним парцелама број ... и ...). Утврђено је и да је у листу непокретности који је катастар непокретности преузео од суда дана 28.01.2005. године у ЗК улошку број ... КО Б. под редним бројем ... Ц- листа о теретима, по решењу Дн бр.225/2002 уписана принудна дражба на парцелама број ... и ... дана 18.02.2002. године и да је овај уложак био основа уписа у базу податка катастра непокретности.

Предмет тужбеног захтева је утврђење да не постоји разлучно право разлучног повериоца овде туженог на спорним катастарским парцелама, које је оспорено од стране стечајног управника у поступку стечаја над тужиоцем, допунским закључком о листи утврђених и оспорених потраживања првостепеног суда од 08.01.2013. године.

Првостепени суд одбија тужбени захтев тужиоца, уз образложење да је у конкретном случају стечајни управник тужиоца неосновано оспорио разлучно право туженог као разлучног повериоца на спорним катастарским парцелама, а које је тужени стекао уписом у земљишно књижни уложак број ... на основу правноснажних и извршних судских одлука.

С обзиром на тако утврђено чињенично стање правилно је другостепени суд применио материјално право када је потврдио првостепену пресуду којом је одбијен тужбени захтев тужиоца као неоснован.

Ревидент у ревизијским разлозима изражава супротан правни став од израженог става нижестепених судова.

Ревизијски суд не прихвата у ревизији изражене правне ставове. Одредбом члана 102. Закона о извршном поступку (који је био на снази у спорном периоду) прописано је да ће се у јавној књизи извршити забележба решења о извршењу, односно други одговарајући упис предвиђен прописима о уписима права

на непокретности у јавне књиже (став 1). Тим уписом извршни поверилац стиче право да своје потраживање намири из непокретности и у случају да треће лице касније стекне на истој непокретности право својине, како је прописано ставом 2 наведене законске одредбе.

У конкретном случају, тужени је у смислу члана 49. став 1. Закона о стечају и у смислу члана 61. став 2. Закона о основама својско правних односа и члана 8. става 1. тачка 4. Закона о хипотеци стекао својство разлучног повериоца путем заснивања судског заложног права на предметним парцелама на основу судске одлуке (судска хипотека), решења Општинског суда у Ковину Дн бр.225/2002 од 11.04.2002. године. Самим тим захтев тужиоца је неоснован имајући у виду да је туженом утврђено потраживање на спорним парцелама. Приликом изјашњења од стране стечајног управника, исти је првобитно извршио признање разлучног потраживања туженог (имајући у виду списе Дн 225/02 и извршни предмет И бр.94/02) и то навео као основ за признање разлучног потраживања овде туженог. Коначна листа која је усвојена и утврђено потраживање овде туженог и његов исплатни ред је обавезујућа за дужнике и све стечајне повериоце. Стечајни управник није могао накнадно да оспори разлучно право туженог, признато на спорним парцелама, имајући у виду да је приликом сачињавања листе, обавештења, управник као основ признања узео у обзир списе Дн 225/02 и решење о изршењу И бр.94/02 и стање уписано у земљишним књигама. Ради се о разлучном праву које је стечено на основу извршних судских одлука, и на остварење тог права није од утицаја чињеница што је грешком катастра непокретности разлучни поверилац овде тужени изостављен у смислу уписа његовог разлучног права на наведеним парцелама приликом преписа података из земљишних књига у катастар непокретности.

Стога се наводи ревидента о погрешној примени материјалног права не могу прихватити као основани.

Како не постоје ревизијски разлози тако ни они на које се пази по службеној дужности, ревизијски суд је на основу процесног овлашћења из члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци ревизијске пресуде.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**